

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010514
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422010514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2023 v trestnej veci obžalovaného B. N. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 4T/79/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného B. N., nar. XX.XX.XXXX v Z. Z., trvalým pobytom X. E., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hod. v OD G. na ulici M. v E. nad K. odcudzil 1 ks oplátky KOLON. COK. 200g v cene 2,59,-€, a to tak, že ich zobral z regála predajnej plochy, následne ich otvoril a jeden kus z nich začal jesť ešte v predajni, potom si balenie oplátok vložil pod pazuchu a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil poškodenú spoločnosť TESCO STORES SR, a. s., so sídlom Cesta na Senec 2, Bratislava, IČO: 31 321 828, škodu v celkovej výške 2,59,-€ a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 18.09.2021 príslušníkmi OO PZ Žiar nad Hronom postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou v obchode, a to rozhodnutím - blokovou pokutou nezaplatenou na mieste vo výške 10,-€, č. bloku A2200411909, právoplatným dňa 18.09.2021, pričom rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/27/2021 zo dňa 05.05.2021,

právoplatným dňa 21.05.2021, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T 61/2021 zo dňa 26.10.2021, právoplatným toho istého dňa, bol rovnako uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1, veta tretia Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.12.2022, ktoré zároveň odôvodnil, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, ktorý považoval za neprímerane prísny. Zdôraznil, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine za spáchaný skutok uvedený v obžalobe a svoje konanie oľutoval, v dôsledku čoho okresný súd zúžil dokazovanie len na rozhodovanie o druhu a výmere trestu. Poukázal tiež na to, že spôsobil len zanedbateľnú škodu vo výške 2,59 Eur, pričom poškodená strana jej náhradu ani nežiadala. Na spáchanie skutku si vôbec nepamätal, okrem toho bol pozitívne hodnotený starostkou obce, v ktorej býval.

Dal do pozornosti svoje dve posledné odsúdenia, a to rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 05.05.2021, sp. zn. 2T/27/2021, ktorým mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov (do 28.04.2026) s probačným dohľadom, ako aj rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 26.10.2021, sp. zn. 4T/61/2021, ktorým mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. uložený trest povinnej práce v trvaní 220 hodín, ktorý vykonal len čiastočne. Keďže tieto predchádzajúce tresty ešte nevykonal, prichádzalo u neho do úvahy uloženie tzv. ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., resp. upustenie od uloženia takéhoto trestu podľa § 44 Tr. zák., súčasne poukázal aj na možnosť uložiť mu trest pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa ust. § 39 Tr. zák., prihliadajúc na skutočnosti, ktoré vyznievajú v jeho prospech.

Okrem toho mu mal byť za danej situácie už počas priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nariadený výkon predtým uvedeného súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a nemal byť vo výkone väzby viac ako 6 mesiacov, nakoľko tento trest mu bude i tak v budúcnosti premenený, pričom takýto postup bol zjavne v jeho neprospech, a preto mal mať dopad aj na zníženie výmery trestu uloženého mu v tomto trestnom konaní. Navyiac mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že u neho upúšťa od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry zdôraznil, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa tej istej majetkovej trestnej činnosti, ide o tzv. špeciálneho recidivistu, pričom doposiaľ uložené tresty evidentne nevedli k jeho náprave. Aj napriek výške spôsobenej škody považoval uložený trest za primeraný a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení odvolania a zdôraznil najmä výšku škody, ktorá bola trestným činom spôsobená. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a sám rozhodol tak, že u obžalovaného upustí od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák.

Obžalovaný žiadal o zmiernenie trestu, aby mohol ísť na určitý čas na slobodu, nakoľko si potrebuje dať do poriadku osobné veci a má chorú matku. V prípade, ak by mu prišla výzva na nástup do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bude premenený z podmieneného na nepodmienečný, bez problémov by na výkon tohto trestu nastúpil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že uložený trest bol neprimerane prísny, preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám, tak ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný, okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a následne rozhodol rozsudkom. Proti výroku o uložení ochranného opatrenia nepodala odvolanie žiadna z oprávnených osôb, preto aj v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o výrok o treste, u obžalovaného už okresný súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval, zároveň správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Taktiež bolo potrebné podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadnúť aj na mieru závažnosti poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, ktoré boli obdobného významu, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného, ktorý má za sebou kriminálnu minulosť. Doposiaľ bol súdom trestaný sedemkrát (jeden trest bol zrušený) pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, najmä majetkového charakteru, ako to vyplýva z aktuálneho odpisu registra trestov, avšak ohľadne prvého a tretieho odsúdenia sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol, keďže došlo k ich zahladeniu. Na piate až siedme odsúdenie nebolo možné pri ukladaní trestu prihliadnúť, nakoľko boli súčasťou skutku, z ktorého bol uznaný za vinného a mali priamy vplyv na sprísnenie právnej kvalifikácie skutku, inak by totiž došlo k ich dvojitému pričítaniu v neprospech obžalovaného, čo by bolo neprípustné. V tomto smere teda krajský súd prihliadal len na jeho druhé a štvrté odsúdenie, pri ktorom mu boli za úmyselné trestné činy majetkového charakteru uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

V tomto smere je potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR, z ktorého vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V danom prípade malo vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní taktiež význam pri ukladaní trestu, a to v jeho prospech, hoci odvolací súd priamo neaplikoval predtým uvedené zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu. U obžalovaného neexistovali ani také okolnosti prípadu, ani také pomery, ktoré by mohli byť považované za mimoriadne, taktiež použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby by z tohto dôvodu nebolo pre neho neprimerane prísne, preto nebolo namieste aplikovať ust. § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Nepochybne však bolo potrebné prihliadnúť aj na zanedbateľnú výšku škody, ktorú trestným činom spôsobil.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol ustálený na 1 : 1, teda nedošlo k zmene hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá predstavovala rozpätie od 6 mesiacov až do 3 rokov.

Berúc do úvahy predtým zmienené skutočnosti a okolnosti, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného, napriek existencii skutočností vyznievajúcich v jeho neprospech, krajský súd zmiernil výmeru uloženého trestu prvostupňovým súdom a sám obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov.

Keďže neboli splnené predpoklady na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., resp. podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., nakoľko sa úmyselného trestného činu dopustil počas plynutia skúšobnej doby berúc do úvahy ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. a takýto postup by nebol v súlade so zákonom aj vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä, ak mu pri poslednom odsúdení za rovnaký trestný čin, ktorý spáchal taktiež počas plynutia skúšobnej doby predtým uvedeného podmieneného odsúdenia, už bol uložený miernejší druh trestu, a to alternatívny trest povinnej práce, ktorý čiastočne vykonal. Je zrejmé, že doposiaľ uložené tresty nemali na neho dostatočný vplyv na jeho prevýchovu, keďže sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, predovšetkým majetkového charakteru. Práve z tohto dôvodu by preto nebolo v súlade so zákonom upustenie od ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák., ako sa toho domáhal, pretože by takéto rozhodnutie o treste bolo v danom prípade neprimerane mierne a nepostačovalo by na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. To platí aj vo vzťahu k prípadnému uloženiu ďalšieho z alternatívnych druhov trestov.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré tresty mu boli uložené za úmyselné trestné činy, preto ho krajský súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil podľa ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Jedine uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, hoci v zníženej výmere, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. V danom prípade bude zároveň zabezpečovať ochranu spoločnosti aj uložené ochranné protitoxikomanické ambulantné liečenie, ktoré bude spolupôsobiť pri výchove a náprave obžalovaného.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení však krajský súd nepreskúmal, pretože tento nebol napadnutý odvolaním žiadnou oprávnenou osobou, teda vo zvyšných častiach (vo výrokoch o vine a o ochrannom opatrení) zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.